

subtrahim, nec hinc pponit dicitur dicitur sive natura sive dicitur solum
naturam: ergo in potest hinc esse sive pponit metathem.

233 Hic enim dicitur, q^a entia regia pponunt
ex estia et ex istia ad infinitem posse uerum nam sicut
an tunc pponit ex istia qm vno hinc futuram et ex istia. Ita fu-
tura ita potest futurum solitare in nate, qd cibis adme-
nit, conponit ex istia futura et sibi ex istia futura,
quando in extirbit pponit ex istia autem et autem ex istia
dicitur maneat et cibis conponit minima in re nata
vixit qd adhuc ex istia ex istia id est nata dicitur pponit ex istia
et ex istia. Deinde nate hinc pponit dicitur regia qd
ut hinc pponit entitatem regiam et futuram qd fide nega-
re sive dicitur naturam ex eo qd hinc negat, et pponit felicitatis
sanctorum signo. qd id dicitur hinc et nata pponit pponit ex istia
signo, et si futuram qd id est sibi sive dicitur solum autem.
Hinc qd dicitur solum autem sunt in istis qd dicitur responsum
ita sive naturam sunt in istis qd responsum dicitur neqz.

234 Ceteris nate nata hinc sic a gr. pponit
hinc pponit metathem. Dicuntur nata hinc ex pponit, qd
nata hinc sic realis regium nego. Vixit nate dicitur qd pponit
pribile nata hinc dicitur in his pponit. Dicitur qd in hinc ex istis
in abus: qd id nata hinc dicitur ut sive gr. t. hinc. Hic dicitur qd
sunt abus in conbus also hoc hinc sive dicitur signum pponit
cum subito, qd abus, et qd qd id adjacent, ita nata signis
et sive abus in suis conbus hinc sive dicitur qd abus in
qd sunt id qd t. sive pribile. Si in hinc doluit ex in ente nata
hinc nec dicitur ex hinc t. sive dicitur ex dicitur potius in iis id regium.

235 Negatibus t. in hinc hinc sive dicitur id
hoc fore nata et aliqz negaret. Id in agaret qd negat. In hinc
negat hinc signum: qd. Dicuntur nata id fore nata in signo et
signo negaret in signo sanctorum. sive metathem. Ente id fore nata
signo et aliqz negaret pponit. sive hinc signum nego nata et ad mundum
in hinc

in signis bie negare totum hunc dylectum dicere non signis si substantia
negationis que est negare signum in complete adjacenti; ad eum
modum et signis terminatus a signo representat totum signum
signis, et non omnia via talis conlectus a taliter gerdi-
cione, sine representatione in completa signis ut quod mundum fit
methe et ad eum mundum quo ergo potius completa
ut pote in aliis in omni via potius completa ut quod erit
omnis signis et non includit in differentiis et potius ratio
in plena ut quo; ita limitis dilendum de differen-
tiis negationum. Hoc dicit negationes sunt in
trahere 1° distinctione: ergo nubem sunt convenienter.
Negat enim antecedens quia habent eam rationem
est signis, in quibus convenienter ut potius explicari.

236 Agnes secundo negatio-
nes non cognoscuntur nec abstracta immediata
ratione sui. sed in directa et me-
diate ratione formarum negationum
~~negationum~~: signis enim et signis decessione et abstracta immediata
ratiæ signis negationis quæ sit illa 1° ueniat in cognitionem ratiæ
et non sibi negantur, tunc 2° cognitionem cognoscuntur immediate ratiæ
sui, sed illam cognoscuntur in hac uita ad uitandum ex signis potius: sic
substantiam Cognitum 1° mediate ex iis alludentium, 2° immediate ratiæ
sui et abstractam cognoscuntur immediate ad uitare præsumuntur, et tunc
ratio angelica abstracta via gratiae signis.

237 quando non arbitrio doluit sed ergo potius esse co-
homo illi intellectus suum quem et principalijs quod poterunt esse
potius. et tunc ad eum ratiæ esse locum tertium et minus principalijs.
Ratiæ potius 2° ad originem datae ratiæ negationis, quod est in diffinicie
huius et eius signis et tunc abstracta ratiæ huius in signis: deinde si abstracta
non ratiæ est aggregata, abstracta resibile ratiæ huius et non resibile
est signis ad hoc ut ita resibile. Hoc solito cogitabilis 1° tunc expeditio
238 signis 3° ergo potius ratiæ signis non signis

convenit

anuctum ad oīa entia p̄suū realia p̄feta: q̄d ist diuersitate
ente regiū. om̄is; alīus nōisib⁹ dīḡs aīy n̄ e ḡs uniuersitatem
se q̄d q̄d t̄c, in Iugosla v̄ gl̄dēmū nego aīy et Cām; q̄d Iugosla-
v̄cam uniuersitatem t̄c latīn trādām in mēta, ad q̄m h̄c est;
n̄t in alīo t̄c meū uniuersitatem nac̄m.

23. 9. Art 4° nāc̄ f̄ḡ grāt̄ dīvēla la suo grāt̄
n̄t e nāc̄ q̄d adār, et dīḡ s̄b̄ dīvēla nāc̄ib⁹ adjacentib⁹, et
n̄t om̄is; grāt̄ t̄ nāc̄ Cāmīa que e ḡs ad nāc̄ q̄d c̄ta-
s̄y, et ad nāc̄ adjacentib⁹: q̄d iugosla v̄ nego aīy t̄ p̄s̄. P̄i min-
orū tam nāc̄ t̄c q̄d alīo nāc̄. T̄nt p̄fāt̄ n̄t: q̄d n̄t grāt̄ dīvē-
la de q̄b̄t̄ nāc̄ t̄c. Dīḡs mīr et dīḡs aīy q̄d bāt̄ tam nāc̄ t̄c
q̄d alīo nāc̄. T̄nt p̄fāt̄ n̄t: q̄d mīr adjacentib⁹. P̄lindendo
aīo q̄d se c̄pāt̄ et aīo adjacentib⁹. Cond̄; T̄nt p̄fāt̄ n̄t
s̄t q̄d se c̄pāt̄ nego, q̄d n̄t q̄d e nāc̄ q̄d se c̄pāt̄ in iūlūt̄
in in legi et alīus nāc̄ib⁹ q̄d adjacentib⁹. nāc̄ iūlūt̄ ab h̄c
a n̄t, et a n̄lūt̄ q̄d quid n̄t, sed q̄d f̄cād̄t̄ aīo q̄d se c̄pāt̄, et aīo
adjacentib⁹. T̄nt et ab h̄t̄lūt̄ ab h̄c et leone e quid et s̄f̄-
t̄m a nego et vogilūt̄; et t̄nt t̄c n̄t grāt̄ dīvēla de alīo ita n̄t
q̄d se c̄pāt̄ n̄t grāt̄ dīvēla de nāc̄ t̄c ab illo ad h̄c.

24. 0. Art 5° nāc̄ f̄ḡ sp̄fālūt̄ q̄d f̄ḡ nego. T̄nt
quid f̄ḡ nego n̄t in Cōnveniēt̄ uniuersit̄: q̄d nego iūlūt̄
nāc̄. nego Cām; q̄d t̄c nāc̄ alligat̄ ab iūlūt̄ sp̄fālūt̄,
n̄t t̄c alligat̄ uniuersit̄: t̄c dīḡs alligat̄ sp̄fālūt̄
ab obīz, et t̄c obīz int̄ s̄t n̄t in Cōnveniēt̄ uniuersit̄ sed analogie
t̄c dīḡs t̄c ad iūlūt̄ t̄c iūlūt̄ Cōnveniēt̄ uniuersit̄ n̄t s̄t in rāt̄ q̄d
lat̄, sed s̄t in rāc̄ reprāc̄, et dībōn̄: q̄d n̄t alligat̄ analī-
sp̄fālūt̄, et que alligare uniuersit̄.

24. 1. Art 6° nāc̄ f̄ḡ det̄t̄a n̄t nāc̄ f̄ḡ in-
det̄t̄a: q̄d 2° n̄t p̄fāt̄ n̄t de 1°. dīḡs aīy nāc̄ f̄ḡ det̄t̄a n̄t
nāc̄ f̄ḡ indet̄t̄a, si hoc 2° sumat̄ rāt̄q̄s̄ t̄c t̄c sumat̄ q̄s̄
n̄t nego aīy, et dīḡs t̄c q̄d 2° sumat̄ rāt̄q̄s̄ t̄c t̄c sumat̄ q̄s̄
la t̄c t̄c sumat̄ rāt̄q̄s̄ nego. et P̄i n̄t e t̄c n̄t t̄c Iugosla-
v̄cam

reduplicare q̄ loij, nec ita prius hō iā de P̄is; c̄ t̄m Pr̄cipiatis
sumat sp̄ue, et nichil iā iā p̄iat d̄ P̄is;

242 Sup̄ n̄o loij f̄iō indebitate iā ḡiū uni-
volum ad n̄oēm f̄iō indebitate, et n̄oēm f̄iō debitate. q̄i n̄e
ḡiū uniuersum ad n̄oēm q̄ de c̄pondere, et n̄oēm ad j̄alationem.
P̄iā aīj ḡo ḡiū 2° aīj ḡiū debet addere gratiam. S̄criptum, q̄d iā
in v̄udab̄ in ḡie. Sed ḡiū n̄oēy f̄iō indebitate n̄it adit supra ḡiū, n̄o
ḡiū sup̄onimur ēē n̄oēm f̄iō indebitate, et sp̄em ēē libri n̄oēm
f̄iō indebitate. q̄o. Deni p̄ot 1° dato ante negotio locū q̄d salij
n̄oē iā definit ēē ḡiū uniuersum ex defactu dicit id ex eis p̄d
ula det n̄oē reali appr̄ quod n̄it n̄oē f̄iō debitate libaligie
sp̄e & indus; id est q̄d abstrahit n̄oē f̄iō indebitate abstrahit
n̄oē loij generata ad sp̄e n̄oēs. Deni p̄ot 2° negotio aīj ḡiū
p̄f̄o. q̄d n̄oēs iā 1° sp̄eflant a ḡiū negati, sed ēē ap̄tij
p̄tollunt abstrahere raciem n̄oēs iā libris huius, quod n̄oē sit
abstrahit a negotio f̄iō debito, et p̄tollunt abstrahere raciem n̄oēs
3° iā ad frām negationis, q̄d iā hō loij, et abstrahit n̄oēs iā libris
abstrahere raciem locū f̄iō indebitate, quod sit ḡiū uniuersum.

243 Degradacionem locutori n̄ae, negotiori, q̄d sit rāo
n̄oēs. 3° iā ad dubia huius n̄it addat supra grām & alium in rāo
f̄iō indebitate, alio si rāo existet sp̄eflum ad dubia huius quoniam rāo
n̄it in dubio n̄oē 3° alia ad hanc sp̄em. 2° 1° huius edit in s̄p̄adole-
nte n̄oēs sp̄eflari iā 1°. 3° f̄iō negati, sed ēē q̄d dubia: utique
3° sup̄onit n̄it et sp̄atum imaginarium ēē n̄oē reali negotiis
existens q̄d n̄oēs subiectus, q̄d fortior alio negotiis.

244 Vnde si n̄oēs sp̄eflanti q̄d 1° ḡiū negotior.
aīj n̄oēs P̄iā que dant in P̄o. Iōane, et quodlibet indicis tam
huius q̄m alterius f̄iō sp̄eflant unam locū inflatam q̄d f̄iō nego-
tiarum raciem ēē unila, et id est n̄oēs huius ejusq̄d f̄iō et huius.
Si iā n̄oēs sp̄eflanti est q̄d dubio ut 3° multij dolet locum
s̄p̄tans tunc n̄oēs P̄iā que dant in P̄o. Iōane, et reliquias in-
dicij huius, confitunt unam locū logiam, & n̄oēs ejusq̄d f̄iō
q̄d

qui dant in iuris locorum consuetudine alteram spem legam
ut sic de religiis sacerdotibus, a quod potest ab aliis in Pius vnu nro Lxx
quod religiis legamus ad oī has locis, id est dictum in isti digesto an
1084.

248 Si queratur si rīo inde trāle sit qīo admissio
et prūsatio? De apostolo, qd ho gratias sunt generali, in legis
e negatis, iurisdictio sine letitia e negatis, in legis autē et iuris sunt mera
negationes, qd sunt in substantia in legislatione ad hanc famam regiam sur
vivit et letitia datur prūsatio, qd sunt in substantia legislatione ad hanc famam sur
vivit, qd sunt fīo negationes, et hoc distinctionem esse in sententia
apostoli pīo dōa int̄ mācī et prūsatio.

SUERCHI 2^a

¶ māces derivate grūum superiūnum sunt gra
fīos vñ nādūm grūum IMPORIUM?

246 Iūi questionis ēt in alīo potest ēt qīo aī hīo et nō,
et isto in hīo potest ēt sīo ad in Pius et in Eius et aut ēt qīo de nō
grūum superiorum vñ in legi, in substantia et cō. ante resiliūm superiūnum
duplici ūi potest suoni ēt, 1° qd ab aliis ab eoiby nācīiby atqī
singuliby, qīo quelibet negat omne et, sic et tūl, si forte datur talis
nācī, et nāt hīo ut sit negat omne et in alīo exortito ponitur
ius. 2° pīo iuri ēt qīo ut ab aliis ab eoiby negantiby fīo detinata
idē aī hīo qd negat hīo, et at detinatum in legi in hīo et aī hīo qd na
gat hīo et isto ut in hīo in legi, et in hīo ut in hīo nāt ne
gat in alīo exortito, sed negat omne et in alīo legi nāt in medietate hīo
in hīo, et ab eoiby introriby; ad eam mīm qīo legi in hīo nāt cognitio in alīo
exortito. Qd isto in alīo legi nāt omnia idē in medietate hīo
legi nāt singuliby. Quīo legi, isto.

247 1^a restitio ēt in l^o ūi nō jst ēt qīo ad nō
et in hīo iuri mīm CC, et qīo qd ēt hīo qd datur exortito regiūm legi nāt
ist.

254

et exercitio in sp̄i in subiecto vellem ḡm. sed in n̄ h̄is c̄r̄t̄b̄s in datu n̄o
c̄ḡ atq̄ signat d̄ h̄is et h̄one abat at in aū exercitio, et impossibilitate
n̄o iudicab̄ subiecto abit n̄o et b̄a rei ḡo. Item itaq; de in legi
negat oīm locis in aū exercitio, ad in P̄ix qd̄ lat̄ in P̄lo, ac ad in P̄ix qd̄ lat̄
in P̄o, si est r̄o, P̄ix in et P̄ix sunt c̄r̄t̄b̄ h̄es, ḡo de h̄is, ḡo
affari n̄o c̄ḡ h̄es in aū exercitio.

24 A 2^a rectificis in at l'uium ḡo ad 2^a lat̄ p̄ datu in ligno
et ad 2^a lat̄ in lapide tunc sumatis in 1^a tunc in 2^a tū. Rēs ē ḡ
de ligno et lapide in ḡo affari obit qd̄ n̄ sit atq; ḡo n̄t in utriusque
sū in studiis in n̄ h̄is et n̄ h̄os c̄fficiunt in ligno et lapide. Si que sunt aīgo
qd̄ in substantia et reliquias p̄ibus negantur tunc in 2^a tū et in h̄es
h̄at̄ locis in solutis argoum̄ qd̄ in at. H̄it ead̄ r̄o.

24 g 3^a rectificis in at in 2^a tū c̄ uim ḡo ad h̄is atq;
les tunc ip̄o r̄o aīgo c̄fficiunt in ligno et lapide, tunc in equo, et h̄one att
qficiat alia sp̄a atq;. Et negat lat̄ 3ª rectificis, qd̄ tū qd̄ h̄is h̄is et h̄os
in studiis c̄fficiunt at. Ita in h̄is et in h̄os in studiis c̄fficiunt in at, qd̄ lat̄ ob-
h̄is et h̄one qd̄ affari at. At ḡo, r̄o in sp̄a qd̄ affari n̄ ad vñq;. qd̄
Conficit d̄ locis sententiam aīm regnū ad c̄endū c̄iup̄ib̄s sp̄i
qd̄ affari aī regnū. C̄i, qd̄ negat oīm regnū in aū ligno, et qd̄
at ḡo de in regnū infirmit̄. qd̄ at d̄ locis d̄ r̄o atq; alibi aīd̄b̄
in h̄is et in h̄os.

25 o D̄ r̄iam P̄o^{am} tenent P̄ix et S. L et argoum̄
1^a de ead̄ solutis n̄ qd̄ tunc abit n̄o ad ḡo tēgo. Td̄ de h̄is abit
at, et abit n̄ h̄os, qd̄ n̄ h̄os in studiis n̄ at, alibi abit de h̄is at et n̄ at.
Td̄ 2^a qd̄ h̄os in studiis r̄o in h̄is, et tū de h̄is abit qd̄ sit in h̄is, et
qd̄ n̄ sit subiecto in h̄a in h̄one. Et negat locis qd̄ qd̄ de h̄is
abit n̄ h̄os in abit n̄ at. At qd̄ n̄ at negat oīm in aū exercitio, tū
abit n̄ at in h̄a in h̄os, in quā lat̄ 3^a rectificis, qd̄ sit de h̄is
abit qd̄ sit at, et qd̄ n̄ sit at locis, ita c̄ abit qd̄ sit at, et qd̄ sit n̄ at
locis.

25 L D̄ p̄fectis qd̄ de atq; abit alia sp̄a tēgo, ita de h̄o qd̄
abit qd̄ affari qd̄ alibi in studiis in cali sp̄a. Td̄ de h̄is et qd̄ affari

in at lecionum, nō sūt nō at abstrīm a vītō et nō leone. qd̄ nō at nō inclūdit in
solib⁹ nāshy. Si maior qd̄ ex p̄cip⁹ posse afīri de Pro clūm lē, qd̄ id
afīri blāckwīlē, qd̄ id bīlē vītō in tūcōt in abdīn. Td̄ de hīc qd̄ afīri
qd̄ sit nō hīc qd̄ id p̄sistat at dī, si nō at inclūdit vītō in alēo bālē
nīa. Hīc p̄bācē negat nīn, et tūcōt p̄bācē qd̄ de hīc qd̄ afīri vīfārīn
at abstrīm a nō hīc et nō hīc, si tēk̄ nō at nō negat in aū expērlīt; p̄m̄ sīngē
in aū expērlīt abhīc at x^o L^o Confessōn.

252 Vīg nō at abstrīm hīc oīt at abhīc, et negat oī
at, Td̄ de hīc afīri qd̄ id alignat. qd̄ nō qd̄ afīri qd̄ nō id oīt at, p̄cōdā
vītō et oīt at. Dīgo 2° p̄m̄ māy negat oīt in aū signato, id mīdiāntē
infīrīb⁹ dōt, negat oīt at expērlīt, nego. Dīgo nō at in Nāsum in nōs
nō negat oīt abhīc, Td̄ 1° at lecionum, dē qd̄ de hīc afīri nō at abhīc,
qd̄ id hīc nō negat in aū expērlīt, Td̄ mīdiāntē infīrīb⁹ vīde in hīc p̄bācē, hīc oīt
at, p̄tāt de hīc nīc atly bīz nō negat in aū expērlīt, nō dērīmāntē
at negat, fāt in hīc tūm hīc hīc nāshī lecōy, m̄q̄ vītōtīt nīc atly kō-
vīnō.

253 Degħab⁹ nō at isā abstrīm negat oīt at mātīga-
tō, et id hīc afīri de infīrīb⁹. Td̄ de hīc nō qd̄ afīri qd̄ hīc hīc nāshī oīt
atly in aū signato, qd̄. Dīgo 2° p̄m̄ māy, qd̄ quando p̄tōtū bīz hīc
align rāson in aū signato nō qd̄ tāta ea rāson afīri de jidħib infīrī,
Td̄ 1° de oīb⁹ infīrīb⁹ tħim kumgħi, qd̄ qd̄ id ċonfirmātō tħaż-
ingħad fotu qd̄ ex qd̄ nō regagnantia. bīz negat oīt regagnantia in aū
signato nō tħixx qd̄ nō regagnantia 1° bīz negat oīt regagnantia, Td̄ id
regagnantia ingħad qiegħi. id qd̄ detendur dī oīt negat oīt in aū
signato, nām frīg, in aū signato, 2° qd̄ id ġej id ġej id ġej id
nō tħixx infīrī, nō tħixx detendit signata u tħixx infīrī.

254 Aīg 2° ċogħijs qed logħiż ab hīc nō in kħudi
in cogħiżi, qed logħofx hīm et leonem: qd̄ nās qed negat ab hīc
nō in kħudi in hīc et nō hīc, qed negat hīm et leonem. Dīgo ċogħiż
l-ix-xaas. Ingħiż i-foste dōt, qed negat ab hīc nō in kħudi in hīc
et hīc dōt, nās bīz abħiż a nō hīc et nō hīc, qed negat sej̄ at in aħ-
ġiġi nō in kħudi in hīc et nō hīc, nego. Caw

2 S 5   Ius signum p̄t confirmare notarium s̄c, q̄d
ut cognitio singuli cognotio at bē in iudicis in cognitio singuli cognotio
notarium hōrum et leonem: ita nō singuli cognitio at bē nō notarium
in nō cognitio singuli cognitio hōrum et leonem: at sicut a cognitio singuli cognotio
notarium hōrum et leonem p̄t abstrahi cognitio bē atq; quod in illius
in cognitio singuli cognotio ta auctoritas bē et leonem p̄t abstrahi nō bē
atq; quod in illius in cognitio bē et leonem, tunc in nō hō et nō leonem.

2 S 6   Atq; 3° hoc affirmat de ipsius infinito — hō nō
aliquod at, aequiglobus ipsi hō c' auctum at. Tu hō c' falso, q̄d tū nego
nō c' atq; p̄gōtis tot aequiglobus hō nō c' aliquid at, quod c' auctum: at
iudicis aequiglobus 2° p̄gōtis aequiglobus debet bē ita p̄poni — hō nō c' at
atq; quod quid c' falso sicut hō c' falso hō c' at in illius exercitio
q̄d in illius exercitio c' at estatis. Si uis diligere hō c' nō dico q̄d hō
c' at negat in illius exercitio tunc ait p̄gōtis ita, ut p̄t exercitio.

2 S 7   Atq; 4° nō c' at bē in illius signato negat p̄d
p̄d in hō et nō hō in illius exercitio. Tu nō hō in illius exercitio negat a' vobis
vobis negat abrogabile: q̄d talis nō c' at nō p̄dictum a' vobis. Diciorum negat
totum in illius signato q̄d negat c' hō et nō hō in illius exercitio q̄d negat
c' Tu p̄dictum in illius signato negat mā.

2 S 8   Quid c' p̄t sicut at bē in illius signato 1st. p̄gi-
-tis facti ḡm atq; in illius signato in hō, et istile totum hōrum ita in illius
signato 1st. negat facti ḡm nācōt atq; in illius signato in hō istile in
totum hōrum — ita in illius 2° omnes facti ḡm negantur in hō in illius.
Unde sequitur recte notariū in at illius sicut p̄dictum de facti sicut at illius
notariū et c' ḡm, ou q̄d de facti dicit 1st. ḡm atq; in illius signato in hō, hō
istile dicit totum hōrum.

2 S 9   Interius q̄d talis nō c' at nō c' at in illius exercitio, Tu
1st. in illius signato. Hōrum sicut, Tu 2° si est ut in illius exercitio est nācōt,
Tu in illius exercitio nō c' nācōt atq; q̄d, Diciorum in illius exercitio nō c' nācōt atq;
de p̄d in illius signato atq; Tu in illius exercitio nō c' nācōt que negat c' at in illius
signato, negat; Quod c' p̄t sicut cognitio bē nācōt obtem. cognitio mā
in illius exercitio, totum hōrum in illius signato, et mā in illius desinit c' cognitio

biij in an exortis, ita ad hoc natus est negat in an exortis in
nec definit eae ratio biij.

260 In talibus a legiisibus tractis ad locum et horum distractis
legiis atq; biij ut quis: sed talis legiis biij n; 1st legit ad in an signari;
sed ip; in an exortis: quod id a nascib; tractis ad locum et horum distractis
in at biij qd n; 1st negat et in an signari: sed ip; in an exortis.
P; ariq; qd at biij e; est in an exortis: quod legiis biij de ali; e; legiis
atq; in an exortis, nec legit at biij. Homo facit maior r; ad: si aut
deus tam instantibus infernat: quod in at aliorum in pot; p;riari de
hoc et leone in gl;e nasci signat in pot; et subito p;riari at
biij. Signat in an exortis, et sonat nasci. Biij negat et in an ex-
ortis: si aut in pot; p;riari in gl;e de subito est in pot; p;riari in gl;e de
fig; negat exortis in subito signat e; qd p;riari quod in gl;e de na-
sc; p;riari in gl;e nomine ab omni de subito cui adjacet doli nasci. Ex
mystrio epist; Roma, cuius sciam inuenisse gaudentem.

261 Ante 98 annos adverte in gloriet inductione
in hoc tempore nasci atq; qd sunt indica atq; agg; digniss; et diversitate
inducunt nasci in P;ro de dono nasci atq; qd sunt in vita neclinationes
spirituum atq; agg; P;rii digniss; et differt. Et nascere
in P;ro. nascere e; qd nasci non est aliud e; j;im ceremonia fide negata:
Ieo fide nego. Vg P;ri Antonius hoc et ita induit, sonit,
equi qd in partu in P;ro. qd P;rii huc tot nasci atq; qd sunt indica
atq; diversa a P;ro de inde in hoc ligno sagis, et tot nasci
lignis atq; qd donum de facto et de potibili induit, qd a singulis in-
parte digniss; hoc lignum, hic sagis et c. qd p;riulans nasci. Si uero sagis
dicitur abesse in at huc non dicitur in at abesse, ex eo ergo sagis huc nasci omni
aliorum singulium. Cum sagis n; sit at huc aut in huc nasci omni alterum
singulium, sed tot aliorum in ratione illos de hoc in pot; dicitur abesse in an
exortis qd in sit at sine qd sit in at, qd non sit malignantis in, si ablego-
mento negat via alia. Ita animaduertitur.

262 Ite data iustificatio Dua. Ea digniss; sciam
in at ista distractum in tota sualitudine ab omni distracta atq;
in pot;

in pot piani de hoc in glosa et in lectione, si in his sit ratiō expositio in
hoc dicitur, quod in hoc sit significatio nostra potest significatio in hoc abstrac-
ta latitudine, sed tantum a nobis significatio atque expositio ita que expositio
sit in hoc, sine exposito in his non potest piani de hoc, neque ilacione, ut
sententiam regulam modum in illis. Ita que de hoc potest significari non sit
atque in intota sua latitudine, sed potest in hoc abstracta latitudine, potest in
affari de hoc talibus non sit significatio abstracis ab omnibus nominibus atque ex-
posito in hoc, quod hoc sit at horum et illorum affari hoc ad, et negati-
ve hoc, quod non est horum, et quod non est illorum, immo dat significatio in
hoc, ut manifestum est.

263 Script de iugando affari potest hoc et alium, quod sit
affari ab intellectu in hoc, et intellectu intellectu in aliis. Quod de iugando
affari in hoc, quod sit in affari in aliis, id est de his qui in hoc et factis
dictis hoc est in aliis, quod non est in iugando intellectu in aliis. De iugando
et intellectu distinctionem, nam in est in iugando script de hoc in hoc,
id est affari potest in aliis, id est in aliis horum, id est in hoc est in aliis intellectum, quod de intellectu hoc est intellectu ab omnibus nominibus atque exposito in hoc sit
hoc potest significatio, in hoc potest affari. Et hoc non est in intota sua latitu-
dine ab omnibus nominibus atque exposito in hoc non est significatio.

264 Hoc diximus et in aliis in hoc. Ita est hoc
huius etiam, quod ut supra notandum diximus huius enim ratione inductionis
huius exposito significatio sit de hoc non potest significari in hoc intota intellectu
latitudine abstracum, et quod hoc est huius ratione sui significatio, non potest de hoc
affari in hoc abstracum ab omnibus nominibus huius exposito significatio. Ita
de hoc potest significari in substantia altera ab omnibus nominibus substantia ex-
posita huius ratione substantia huius. Deinde non est in aliis iugando exposito
a in hoc quod date in legale, et non haec quod date in legale quod de significatio et significatio
potest piani non est in aliis abstracis in tota latitudine. In iis potest esse significatio abstrac-
ta quod date in lectione et ad in hoc quod date in hoc significatio in aliis exposito ob-
stante supra factum.

265 Significatio quod est resolutio potest n° 249 a magistris
proposita quod X^a contesta n° 262 nomen non est abstracum potest in aliis

Et in illis exercitio. Id 3^a resolutio fundatur in eo quod at abstracione
erit at in illis signato, in iis in illis exercitio. quod est negotiorum. Regis
statim et maxime obligatio. quod si erit at abstracione in tota sua latitudine sed
sibi non sibi alio in potestate negare debet at in illis exercitio propter ingre-
diam a signatum n° 247 et an^o 286. Non potest in at est universum
sua latitudine in illis exercitio; alio de eo hoc aperte quod abie-
ret at et abiecat in at quod est manifestum dicitur; faciat tri-
aliquis dilere in imitacione quod agit at in ipso efficiat; et in at in ge-
neris; in q^o sui potest evadere dicitur. Si ergo sumat at abstracione in
sua latitudine quod negat esse at abie potest universum in illis
signato, ita potest sumi sine invenienti ut sit op^{er} fructu^o 2° bella-
tis. Si iis sumat abstracione quod negant esse at in illis exercitio
erit abstracione in tota sua latitudine propter in gloriam dilectionem
quod laude aduersa.

256 Ex dictis loquacitate non intelligendam esse 2° resolu-
tione ita ut in at quod est genus animalium et in loco quod dicitur in signo et in signo
interventum substantia corporum. Id in tuba et in corpore ut gemit
ergo at tuba in loco et in loco in debeat sumi in tota sua latitudine
in illis exercitio. Id 187 in illis signato quod in illis exercitio inquit aperte
et signo et signo quod sunt tuba, et in corpore. Si iis in sumant in sua
latitudine negabunt quid substantia et corporum in illis exercitio. Id tuba
et corporum quod est sit lapidum et lignorum, adsumunt quod dicitur
de in at via ho^mi.

Dissertatio 6^a De ente variis.

Sectio 1^a De ente variis.

2

Actu arius 3^a libri Theologorum algorismus 6^a
ut modus

ut nubes agit. **N.** in liga tractatu 2° m^o 16 omibz aliis purgationibus sit unum fundim organentis nam ens rati^o et intia dicemus o^r id huius tam est pender ad operare tibi obtric tam non ut nec dicitur potest dari aperio. Ita multa contigimus huius tam est pender ab operare ita obtric tam non: qd. oratio e' publicum quia gloriosum. minor p^r q^r huius et istum chimeram 4° m^o 2° Ista istabz alium Deum et istia non que numerant relatos reales creatus ad beatitudinem relatos reales ad inferos. Ted hinc ita hinc si in illa hinc tam non nec dicitur potest dari aperio: qd.

2 Tunc sⁿ alicui i Mauricio, Miratgalano et aliis.
Arguit 1° in potest admiti 2° doria timet uia: sed si dorent entia rati^o admiserent duo 3° doria timet uia: qd. Dicqz maius agerint admiti duo 3° doria timet uia aperio dore, et p^r in illa regis in die 3° doria timet uia, id est nascit et fia regis, nego maius etiam; ut in agoriat uir aperi.

3 Sic 1° aperio dat nascit entia rati^o: sed ita potest operere eam nascit, et eo ipso ea nascit fit ex rati^o: qd. dorent ex rati^o et nascit ilius qd e' d'lorium. Conto maius qd dat aperio nascit ex rati^o exponit et exhibet aperio, et id exponit in ista si in illa existat, quod 3° nascit a longius, sed priore nascit. Deinde regomini, q^r si ita contigit talis nascit in falso ex rationibus qd ex rati^o sit illa qd potest operere et istum obtric tam non, et nascit nascit exponit aperio, talis nascit nascit aperio exponit ut Iugos 3° d'lori s^a.

4 Sicut 2° potest ita qd unum autem hinc chimeram exponit in ictu illa obtric, et qd aliud autem fingere nascit omnia chimeram exponit in ictu illa obtric, in quibus datur etus 3° d'loris in ictu illa: sed hoc e' impetratorum: qd id ostendit confit rati^o. Hec autem aliqui maius nec exponit illam in potest fingere alia entia rati^o in ictu illa obtric, et illa qd sunt alicui in nostro fundo. At hinc i' patre fortior in liga datur maius nego maius, qd nascit e' impetratorum.

Itay agredat simul duos 3° dorio et xpentia. Simul in eodem
itru. et brevius, nula tanta nec imaginari potuisse 3° dorio que
simul in portione agredendi etiam itay ex eo aut qd simul
agredendante simul exigunt expiri in itru. unde pot itay con-
ligere Chimeram et postea apprehendere nationem Timor et
Anagle, ex qd nolum sequitur 3° doriun, 3° agreementis in isto distri-
tu. Sequitur tunc si itay et unum alicuius iudicaret Chimeram ex-
ipse in tractu, regalis iudicium auctoritatem Chimeram ex-
istat, go tunc tibi portiundores duos 3° dorios, qd suscipiat itay
ut a te dilemus. 3° tri agreementis in isto distitu, sed mere regale-
mentarius, nula sequitur 3° dorio mortis in eodem itru, ex qd agre-
mentat unum 3° doria.

5 Virg infat dari agr. nationem simul et fratre neg-
atam: qd in gtae dari in eodem itru. Dijes Cony infat dari
in itru nationem realer et fratre negam. Ita, nationem Chimer-
iam statim, et fratre negam, nego. Dijes a' qd si agr. aut
qd itru dari simul nra reali et fratre nega dari fratre
et suponit, ut in dari, go suponit dari itay nationem realer, qd
manifestum 3° doriun. alicuius ex eo qd itru designta nega eti-
us nra officia fistilia isti sequitur dari fratre negam, et fratre
in dari, et itay hest libetatem ad hanc fistulam qd apprehen-
sionem, nulum inde sequitur in Iurisdictio nec 3° doriun. qui in-
venit at qd itay alicuius iudicium efficiam Pro et simul qd apprehen-
sionem Conligat nationem talis officiis; Et qd unum apprehensionem
conligat Chimeram ex ipsoem in itru, et qd alicuius apprehen-
sionem conligat nationem talis ex ipsoem. Ide qd si dilas
utrange agere qd eandem apprehensionem, in facile in pug-
nabivit.

6 Arig 2° nula dat neffata admittendo entia
varia: qd in dono de 2° dat amic nego. Cony qd ipso nulo dat
neffata admittendo pte alicuius itay tanta id officium, et tri admittendo
et felicitatem et libertatem itay, ut dicit de pte itay alicuius.

utrius. De 2º negato cōtra q̄ dicitur sit in perfectis in intellectu
notandi significatio cognitio aliq̄ quæ dante agere forendo emissa rati-
o, sicut ut op̄ta in ente reali id est intellectu agatur de ente
ratio in intellectu, ut de op̄ta ente reali, de q̄ per se trahatur ea
sit, unum in operatione melius cognoscere ex cognoscere actione op̄-
tis, unde qd̄ in p̄f. Concligat alio in potestate quia ex ipso fieri exfra-
m̄. qd̄ hoc nō ratiō admissio via cognoscendi que aliq̄ nō frāctū
est in potestate.

Arg 3º à abeo iste ap̄tes qd̄ tales sit solu-
rit ad hanc cognitionem, qd̄ q̄ se ipsum immidiate, qd̄ medium inter sp̄cū
qd̄. In enī ratio nel concurrit qd̄ se ipsum immidiate & nō
ante cognitionem nel concurrit medium inter sp̄cū, qd̄ nō sapientia qd̄
in eō obtinet istud. Hugo 2º p̄m̄ qd̄ enī ratio concurrit
ad hanc cognitionem qd̄ sicut ente reali ad suorum substantiam, qd̄ sic cognos-
cim̄ cognitionem qd̄ sicut fr̄a natura, ut haec uero qd̄ sicut hanc
fieri vnde oī cognitionem ente reali tunc est ad trahit, concur-
per hanc qd̄ sicut aliena.

Inferejūs nō tam dat enī ratio negationem
nel de rebus spiritualibus et probat quia negatio rationis
sit ad divisionem negationis reali entia rationis
resum spiritualium qd̄ aliq̄ Deus. Tonitallū dicitur Mosele
sunt ad instar res spiritualib⁹. Nō nō sapientia sicut rationis, aut
entium spiritualium qd̄ Ita hanc ente ratio in potestate concur-
re ad hanc cognitionem qd̄ sicut resum ad suam substantiam sunt
nō nisi ponunt ē obtinet istud. Hugo 3º, et tam probat qd̄
qd̄ sicut cognitionem sensib⁹ id' rationis busq̄ sicut ueli nigri
angeli qd̄ sicut iunior alari, factum ferum qd̄ sicut horum
iunior, filium qd̄ sicut iunior, qd̄ ita hanc est hanc sicut concurrit
ad cognitionem entium ratio que sunt ad suam substantiam re-
sum.

Ita sicut expressa ente reali in p̄f. reprae-
sentent rationes sicut in genere ente reali qd̄ concurrit

ad cognitionem entis ratiōi. Hęgo boni dīgōz e' gō bęj exp̄ta
e cognitione quae p̄ficit suorum efficiū in ratiōi carissimā fratiq̄e
iustam. id ē q̄ de iustum regiat obtinē; id est si cognitione p̄ficit
s' p̄ficit regia s̄t̄bi entis ratiōi, n̄ p̄t p̄ficit iustum fieri regiam.
t̄ ratiōi alii mutaret suam p̄ficiā. Dicit mutaret efficiā abhe-
dō, si fieret ratiōi fratiq̄e falsoe negrum. at n̄ s' bęj ingre-
sia concurrit effectus ad cognitionem, id s' bęj contingens p̄ficit
aptitū autē ad produlendum cognitionem entis filii; sed t̄bęj
bęj p̄ficit p̄ficit aptitū a nob̄te ad produlendum cognitionem entis filii;
et bęj hęj n̄i p̄ficit aptitū ad cognitionem bęj p̄ficit. It̄q̄ ex-
emplis p̄fitor, p̄ficit eadem p̄nētio, q̄ effectus p̄ngit Enanjoz
id p̄ngere Alchibor, n̄ t̄q̄ p̄ficit falsoe p̄d imago negrorum expe-
ria et falsoe Enan, regit id Alchibor. Hęc dicit q̄ bęjia-
p̄ficit sic imago n̄t̄bi sic s̄t̄bi ratiōi q̄ imago n̄t̄bi sic s̄t̄bi
s̄t̄bi p̄ficit concurrit effectus et ab iustitate ad cognitionem effectus
s̄t̄bi hęj apparet, et p̄ficit in falsoe p̄d nego, quo concurrit
ad cognitionem ratiōi et alii; nec n̄ s' bęj entis ratiōi erit
imago p̄ficia entis ratiōi nisi q̄ analogiam.

I O Arg 40 id obtinē de hoc et p̄mū cognitione. Id
entis ratiōi n̄ e' p̄mū cognitione falsoe hęj. q̄ n̄ e' hęj s̄t̄bi. Dīgōz
māi debet ac p̄mū cognitione in falsoe hęj p̄ficiat, cognitione falsoe
hęj negr. q̄ de ratiōi modis q̄ id p̄ficitur sua realitate et tr̄
id o' prior realitate, q̄t̄ sit sit modus n̄i? sanitatis realitatiz,
q̄ id sit sit de ratiōi cognitione sic q̄ id p̄ficitur suo loco, n̄i q̄d cognitione et
s̄t̄bi vint prior illo. Hęc si cognitionem e' tam entis ratiōi n̄q̄ aliquem
influsum realum sed q̄t̄bar regiam, et in hoc suu dicitur entis ratiōi
entis cognitione in p̄mū, id e' regata alogia, ex q̄ p̄ficiunt tota expon-
entis ratiōi.

I I Int̄ o' s̄t̄bi e' t̄o alii. sed t̄a semper a priori
effici. q̄s entis ratiōi e' p̄mū cognitione hęj. Hęgo māi q̄ cognitione refutat
supra de iustum e' s̄t̄bi sui iustum, et t̄i n̄ e' t̄a sui; deinde n̄dē
p̄nt obta cognitionis, et t̄i n̄ e' q̄s iustum iuste, nec medianus q̄d
387

propositum in istis. Rebus quod 2° data nisi dignificando minima causa tempore & priorius effici reatu debet, tamen intonacione rite locutio tempore & priorius modo effici quod possibiliter translat, quod existimat inter alios nego, quia aliis mundis possibili est laudatio cognitio illorum cognitorum, et hoc sit prior auctoritatem cognitio quod possibiliter non possit existimari, quod ut dilectionem & caritatem rati. Ut hinc probabilitate potest consideranda, dicitur illam.

L 2 Sicut ilorum saltem est doctrina & laus patrum ex parte Ignoriarum et cognitorum. Tamen talis debet esse prior modo effici. quod. Considerata nisi nego minima possit causa in causa et reguenda causa debet esse prior modo effici, et rati & quod sacrificiorum unum ab aliis non aliis est quod legi unum ab aliis sine ex aliis tangere signo, signum autem patrum cognitorum hinc potest expiri posse ostenditur quod res sacrificiorum per se sunt sacrificiorum, sed et rati sunt priores in existendo.

L 3 Dignitatis dignitatis est operis entis. id enim rati & omnes factum est in dignitate nec factibile abs illius. Dignitas rati dignitatis realis est. Ista est operis entis in deo, dignitatis rationis et rationis nego, quod entis rati id sunt dignitatis: quod est hec non dignitatem in ea rati, in qua sunt entes: hec rati sunt realiter sicut dignitatem regnum, et rati rati, nam hec dignitatem rati quod in aliis dicitur dignitatem in operis entis rati, realis rationis fructus de dignitate reali, et haec operis entis rati, non est rati rati habita propter aliam, quod iste dicitur admissum entis rati sicut libro 4° methus scripto 30.

L 4 Ait 5° auctor et doctrinam verantur in eodem ordine: ut legimus quod realis est potest transire ad eum rati, quod est quod factum est in auctor et doctrinam verantur ita verantur sub eodem ordine, ut in operis entis est malum si auctor est bonum, non auctor potest est bonum malum: quod est auctor illius est potest est quod factum est realis, non doctrinam verantur est potest est quod rati operis entis, si auctor est quod factum est realis. Constat potest realis rati est potest transire nisi ad hanc rationem.

realem: quod ut dileendum delognice reali in deo.

L 8 Nego maius quod nostra cognitio trahit ad Deum ad ratiō ad angelos, et iustitiam, quin talies sententia sub eort ordine cognitio ² emittat p̄ficiam in ea unde sequitur cognitio eae Deum, ratione, angelorum et iustitiae. Ad proportionem sententia nego locum, Dijgo et quod bonitas et melioria auctorum sunt ab oīis quod a priori potest bonum aut malum; at illa realitas existentia potest disponere ab eo quod est a priori; si autē cognitio a priori confortata est Ius oīis, potest proportionatio representando in eo in eundo, quod diligenter advenire, potest in conformari in representando quia conformatio in eundo ius nec in ducendo, ut dilectionis potest a deo lignis.

L 6 De compassionis ratio dīgrediens aīus relatio realitatis trahit ratione nisi ad suum realem, nego, velio realitatis voluntatis, id est, quod relatio per voluntatem in se aīum admittitur in resultat nisi tria reatu exigente; relatio illa transitoria trahit ad suum in realem, ut potest ratiō reatu exigente, huiusmodi sunt relata transitoria in efficiētate potissimum, Cognitio autē rationis transitoria in suis oīis ideo potest esse real, et ratiō ad suum in exigentiam reatu adeo id ad suum factum, quod omnium ratione sp̄ificat cognitionem realem, sicut omnis in exigentia rationis sp̄ificat cognitionem exigentem. Sicut ergo ratiō et ingrediens abesse, quod abesse in datis est ratiō ut omnium illius. Dijgo aīus et ratiō et abesse, quod abesse in ratione ratiō reatu aīus. Cetero, et ingrediens abesse omnium regnorum in illius, nego.

L 7 Aīus ergo ratiō sit alijs tamen sed exigitur, quod in velite debet habere totum ea ab illa obtineantur. Dijgo aīus sit alijs tamen in opposicio etiā, et opposicio nego, sit alijs tamen in opposicio quod si fiat ad exigentiam libertatis et ad hanc per functionem cognitionis abilius antī reali, dicitur habere tam finalis, si fiat ad institutionem abilius rei, dicitur habere tam exemplarum, si fiat, et conceptus et actionis alijs vellet.